

Bir Ali Kemal (Özcan) Anısı

Garbis ALTINOĞLU

23 Haziran 2019

Son günlere kadar hemen hemen hiç kimsenin tanımadığı ve Munzur Üniversitesinde sosyoloji bölümü başkanı ve rektör danışmanı olduğu söylenen Ali Kemal Özcan adlı akademisyen, devletin bilgisi ve görevlendirmesiyle Abdullah Öcalan'ın mektubunu kamuoyuna sunması üzerine dikkatleri üzerine topladı. Bu vesileyle Özcan ve onun siyasal kimliği vb. hakkında çok sayıda haber ve yorum yapıldı. Ancak bu akademisyenin ismi bana, arşivimde yer alan ve bundan 23 yıl önce, yani Aralık 1996'da yayınlanan ve Felsefemde Öncelik, Sonralık, İlk ve Son Yoktur başlığını taşıyan bir röportajı anımsattı. O sıralar henüz özgür olan Abdullah Öcalan'la yapılan bu röportaj PKK'nin organı Serxwebun'da yayınlanmıştı. Dergide, Öcalan ile röportaj yapan kişinin ise -soyadı belirtilmeyen- Ali Kemal adlı bir politik felsefe öğrencisi olduğu belirtiliyordu. Habertürk sitesinde yayınlanan 21 Haziran 2019 tarihli bir yazıda (Ali Kemal Özcan kimdir, nereli ve kaç yaşında? Teröristbaşı Öcalan'la görüşen Dr. Ali Kemal Özcan hakkında) şu bilgiye yer verilmiş:

Siyaset felsefesinde master çalışmasını 1997'de (University of Kent, İngiltere) bitirdikten sonra, aynı üniversiteden sosyoloji doktorasını 2003'de aldı. Bu koşullarda, Aralık 1996 tarihli röportajda soyadı belirtilmemiş olan Ali Kemal adlı politik felsefe öğrencisinin Ali Kemal Özcan'ın ta kendisi olduğunu düşünebiliriz. Ama bu röportajı ilginç ve öğretici kılan Ali Kemal değil, kendisini dev aynasında gören Öcalan'ın söyledikleriydi. Herhalde Kürt ulusal hareketi ile enternasyonal dayanışmayı yeterli bulmayan, Türkiye devrimci hareketinin ulusal hareketin gölgesi altına sığınması gerektiğini savunan, bu hareketi tüm Türkiye halklarının kurtarıcısı olarak görenler ve böyle

düşünmeyenleri otomatik olarak Türk milliyetçiliği ile suçlayanlar Öcalan'ın bu röportajda söylediklerini dikkatle okumalı ve değerlendirmelidirler. Tabii diğer hatalı ve oportünist tezlerini de.

Serxwebun dergisinin 179 sayısında yayınlanan bu röportajda (Felsefemde Öncelik, Sonralık, İlk ve Son Yoktur) kendisini yere göğe sığdıramadığı gözlenen ve eşi menendi görülmemiş bir düşün ve eylem adamı saydığı anlaşılan Öcalan Ali Kemal'e ve onun üzerinden kamuoyuna şu mesajı veriyordu:

Öyle birleştirmişim ki, hayretler içinde kalıyorsun. Filozof çoktan siyasetin içine sokulmuş, siyaset çoktan filozofun içine sokulmuş. Çoktan filozof ve kral birleşmiş. Ve maalesef anlayan çok az

Marks, sadece sözünü söylüyor. Benim durumum çok farklı, benim için söz söyleme işin en basit kısmı. Lenin onun örgütsel esaslarını söylüyor, benim için örgütsel esaslarını da söylemek çok basit bir iş. Onlar sınıf mücadelesi diyor. Benim sınıf mücadelesi demem de çok sıradan basit bir iş. Ben bunların hepsini adeta abc biçiminde çoktan öğrenip, bir kenara atmışım. Daha fazla yaptıklarım var

Tamam yani sorunlu adamlarla da devrimi yürütme. Lenin bu konularda bizdeki kadar derin değil. Ve belki de fazla anlam veremiyor. Biz bu noktada tam bir büyük usta gibiyiz. Düşünemediği çok şeyi, aslında derinliğine ele almış uyguluyoruz. Lenin'de de sınırlıdır örgüt içi sorunları çözme ve hatta çaresizdir de. Bir nevi aydın gibi durur. Benimki fırtınalı bir savaşçılıktır. Müthiş ilişkilerine kadar, hücrelerine kadar savaşçılıktır. Lenin'in aklına gelmez, Mao'nun da. Bizimki çok daha ileridedir. Savaşım düzeyinde, örgüt düzeyinde kesin ilerlemişiz. Bu Leninizm çerçevesinde ele alınırsa, böyledir. Fakat biz daha farklıyız. Bizim durum kabaca Lenin'in örgüt anlayışıyla izah edilemez. Benzerliği var, ama onu biraz aşılıyor

Ben uyuyan melek değilim.

Çağın peygamberi gibi büyük savaşım içindeyim. Yani filozofluktan öteye bizimki biraz peygamberce bir eylem olarak da tanımlanabilir. Şimdi daha iyi anlıyorum. İşte diyorsun ya, üçbin yıllık düşüş.' Eğer bu doğruysa, verilecek cevap biraz peygamberce olmak zorunda. Öyle kendimi halkın anladığı bir peygamber olarak değerlendirmiyorum. Ama kimi özellikleriyle biraz peygambersel çıkışa benziyor

Bizim sadece filozof olarak değerlendirilmemiz eksiktir. Bir mümin falan da değilim. Çağsal bazı peygambersel özelliklerle birlikte olmaya çalışıyorum İnsan en büyük tekniktir. Bazı teknikler, eğer doğru işlersen, maddi tekniğin de, o müthiş siyasal gücün de canına okuyabilir. Zaten benim kişiliğim

okumuştur bile

Bunu şöyle de tanımlayabiliriz: Düşüncenin müthiş tekniğe kavuşması. Yani çok filozof, çok siyasetçi, sadece düşünür, siyasal ilkeyi söylerler, ben ise söyleme işini, teori işini çok sıradan bir iş olarak yaparım.

Teknik bazılarında halk ordusudur, bazılarında halk iktidarındır, bazılarında partidir, bazılarında belki de elli yıl sürecek olan savaşlardır. Bende ise, pek kimsenin akıl edemediği bir kişinin kendi kendisine ordulaşması, olağanüstü bir hareket gücü haline, yani teknik olay haline getirmesidir. Ben şu anda bir tekniğim, aslında örgüt tekniğiyim. Düşünce tamamen bu teknikte birleşmiş. Bütün PKK bir yana ben bir yana. Veya benim kendimi teknik haline getirmem. Zaten bütün engellere rağmen kendimi yürütüyorum.

Şu söylenebilir bir insanın kendini teknikleştirmesi sınırsızdır. Veya bir halk paradan, silahtan yoksunsa, arkasında güçlü dayanakları yoksa, oranın önderi, kendisini bunların hepsini telafi ettirecek kadar çalışır düzeye getirir. İşte ben buyum.

Süper teknik!

Filozoflar bu noktada zavallı. Hatta siyasetçiler, siyaset bilimeileri bile zavallı.

Benim düzeyim çok farklı. Ben onların müthiş pratiğe dönüşmüş biçimiyim.

Filozofların bir ömürboyu söyleyeceğini ben bir dakikada söylerim.

Siyasetçilerin elli yılda yapacağı işi ben bir günde yaparım. Bu kadar üreten bir tekniğim. Bunu neden böyle yaptım? Savaşım esaslarım, düşman gerçeğim, başarıma zorunluluklarım, kolay kaybetmeye hiç fırsat vermeyişim, mutlak başarıya kendimi kilitlemem kişi olarak beni böyle olağanüstü pratikçi olmaya, en derin bir felsefi sorunu, belki de filozofların yüzyıllardır söyleyip de hala pratikleştiremediklerini benim çoktan pratikleştirmeme götürdü

Aslında savaşımız TC'yle sınırlı değil. Ve hatta çağlar ötesine gidiyor. Şu anda ben kendimi yüzyılla bile sınırlı görmem, bin yıla da sınırlı görmem. Sınırsız, süresiz bir yaşam gücü. Benim felsefemde öncelik sonralık, ilk ve son yoktur. Veya başlangıcı sonu da belli olmayan. Biraz da evrenselizmi yakalama oluyor. Evrene göreyim.

Author Details

Garbis ALTINOĞLU

maryamohannes@yahoo.fr

Bunu paylaş:Facebook'ta paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Twitter üzerinde paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Linkedln üzerinden paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Pinterest'te paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)WhatsApp'ta paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Daha fazlaArkadaşınızla e-posta üzerinden paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Skype'da paylaşmak için tıklayın

(Yeni pencerede açılır)Telegram'da paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Reddit üzerinde paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Pocket'ta paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Tumblr'da paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)